

पत्त vgl. उप०.
 पत्तपात 2) गुणेषु HEM. JOGAC. 1, 52, 4, 118.
 पञ्च 2) am Ende, RV. 2, 6, 47. 4, 17 gehören zu 1); vgl. u. 1. सामन्-
 पञ्चकाल = पिप्पली, पिप्पलीमूल, चव्य, चित्रक und नागर Bhaiyapr. 5.
 पञ्चगङ्गा KARAKA 8, 2.
 पञ्चभद्र 3) (Nachträge) an der angeführten Stelle: पर्पटाब्दामृताविद्या-
 कैरातिः साधितं त्रलम् । पञ्चभद्रमिदं ज्ञेयम् ÇARĀṆG. SĀMĀH. 2, 2, 17.
 पञ्चम 3) b) auch eine Personalendung des Imperativs KĪTANTRA 3,
 1, 13, 26.
 पञ्चविंशक 1) MBH. 12, 11252. — 2) 25 Jahre alt MBH. 3, 12599.
 पञ्चविंशतिक 1) adj. aus 25 (Paṇa) bestehend: दम् JĪĒK. 2, 205. —
 2) n. 25-Zahl MBH. 12, 11361.
 पञ्चाशत् m. pl. HARIV. 662 nach der Lesart der neueren Ausg.
 पञ्चाशत n. = पञ्चाशत् fünfzig Spr. (II) 3939.
 पटवासक m. N. pr. eines Schlangendämons MBH. 1, 2159 nach der
 Lesart der ed. Bomb., पठ° ed. Calc.
 पटक 1) n. Spr. (II) 2451.
 पटीर, शाटीपटीर n. sg. copul. comp. gaṇa गवासादि zu P. 2, 4, 11.
 पटु 1) °मति adj. Spr. (II) 2542.
 पटून vgl. सुरभी०.
 पटु, intens. पापठीति Spr. (II) 4053.
 पठवासक s. oben पटवासकः
 पठितव्य herzusagen, zu erwähnen PAT. a. a. O. 1, 243, b.
 1. पत् mit घ्रव, घ्रनवपतितशब्द adj. wohl dessen Stimme nicht belegt
 ist KARAKA 3, 8.
 — विपरि umhergehen PAT. a. a. O. 3, 48, a.
 पतग m. = पतंग die Sonne R. 5, 5, 27.
 पतंगक m. N. pr. eines Berges MĀRĀ. P. 85, 6; vgl. पतंग 2) 1).
 पतिमती (Nachträge), प्रथते त्वया पतिमती पृथिवी dich zum Herrn
 (Gatten) habend PAT. a. a. O. 4, 21, b.
 पतिरिप्, lies den Gatten täuschend; vgl. 2. रिप् 1).
 पत्कायिन् (Nachträge) vgl. PAT. a. a. O. 3, 40, a.
 पत्त st. पटु in ललाट° Spr. (II) 5539.
 पत्तज्ञ und पत्तविद् adj. blattkundig so v. a. Botaniker VĪMANA 2, 2, 24.
 पत्तदेवी f. N. pr. einer Göttin KĀLAĀRA 4, 30.
 पत्तल adj. laubreich: वन VĪMANA 5, 2, 35.
 पत्तशाक Z. 1 lies 12, 65 st. 4, 49.
 पत्ताङ्ग 1) an der zweiten Stelle im AK. Cassalpina Sappan.
 पत्नीप् (von पत्नी), °पति Jmd (acc.) für die Gattin halten: मातरम्
 Spr. (II) 3899.
 पत्तम् gehört zu पथ् und bedeutet Pfad, Bahn (vgl. im Zend path-
 man, pathmatnja). Füge bei TS. 5, 5, 8 und lies 2, 8, 23 st. 2, 8, 3, 8, 23.
 पथ Z. 4 vgl. Rohn's Programm über den AV. in Kashmir S. 26.
 1. पटु mit घ्रभि 3) Z. 12: fg. MBH. 12, 2302 gehört zu 6), wo hängen
 an Etwas hinzuzufügen ist; vgl. Spr. (II) 3330.
 — समभि 1) so v. a. des Lohnes theilhaftig werden Spr. (II) 7572.
 — पर्यव, partic. °पत्त zusammengestürzt, zu Nichts geworden: कार्याणि
 PAT. a. a. O. 1, 156, a. 2, 348, a. 5, 13, b. 8, 40, a. — Vgl. पर्यवपाद् fg.

weiter unten.

— प्रोद् caus. entstehen lassen, hervorbringen, bewirken: कश्चिच्छो-
 को न मन्युर्वा त्वया प्रोत्पाद्यते MBH. 2, 235 nach der Lesart der ed. Bomb.
 — समुप (Nachträge) lies erleben und vgl. Spr. (II) 7073.
 — विनिस् vgl. विनिष्प्राय्य.
 — प्रति 1) heimkehren Spr. (II) 4230. — 5) (Nachträge) füge halten
 für hinzu.
 — विप्रति, °पत्तबुद्धि adj. eine verkehrte Ansicht habend PAT. a. a. O.
 1, 10, a.
 — वि 1) (Nachträge) in Spr. 3498 v. l. mit प्र; vgl. Spr. (II) 364.
 — उपसम्, partic. उपसंपन्न = निरुक्त und सुसंस्कृत MĀD. n. 231.
 पट 1) m. R. ed. Bomb. 1, 29, 20. — 2) m. सर्व पट्टा कृत्तिपदे प्रविष्टाः
 Spr. (II) 2563. — 8) Z. 3 die Stelle AV. 6, 70, 2 gehört zu 1); vgl. u. 1.
 युष् mit उद्.
 पटनी, lies der Spur nachfolgend; vgl. u. व्युष् 1).
 पट्योपन, lies die Fussspur verwischend (wie es durch etwas am Fuss
 Nachgeschlepptes geschieht); n. eine solche Vorrichtung (durch einen
 angebundenen Bengel, Bündel oder dgl.); etwa auch Koppel, pedica
 AV. 5, 19, 12 (so zu lesen).
 पट्टरचना f. Zusammenfügung von Worten, eine literarische Compo-
 sition VĪMANA 1, 2, 7.
 पट्टार्थ 1) पट्टार्थानामन्वित्यता HEM. JOGAC. 4, 56.
 1. पट्टासन 2) HEM. JOGAC. 4, 128.
 पट्टान् m. Bez. eines best. über Waffen gesprochenen Zauberspruches
 R. ed. Bomb. 1, 28, 9. संधान SCHL.
 पट्टग 1) HEM. JOGAC. 1, 2.
 पट्टत्रय adj. (f. घ्रा) entführt: कुमारिका KARAKA 5, 7. Daher heisst das
 Kapitel पट्टत्रयीय.
 पयःपू Wassermenge Spr. (II) 6762.
 पयसिष्ठ und पयिष्ठ superl. zu पयस्विन् PAT. a. a. O. 6(4), 47, a.
 पयोद् adj. Wasser spendend und zugleich m. Wolke Spr. (II) 2209.
 पयोधि Wasserbehälter und zugleich Meer Spr. (II) 2209.
 1. पय् mit घ्रा intens. घ्रापोप्यते PAT. a. a. O. 1, 266, b.
 — नि, निपूर्ताः पिपडाः ebend. 6, 13, a. b. intens. निपोप्यते ebend.
 3. पय् mit घ्रा Z. 7, घ्रापोपति erklärt der Comm. wie wir durch घ्रा-
 प्रियते.
 — घ्या, घ्यापुपवान = घ्याप्रियमाण (Comm.) BHĪG. P. ed. Bomb. 1, 11, 37.
 पर 3) c) Bez. des Lautes in dem ersten seiner vier Stadien. — d) ein
 best. Zeitmaass Śi. zu RV. 1, 123, 8. पर bei WARREN, KĀLASĀM. 374 = 24^{III}.
 परभाव m. das Nachstehen (eines Wortes im Comp.) PAT. a. a. O. 2, 371, b.
 परम् 1) नहि प्रमादात्परमस्ति (= परो ऽस्ति) कश्चिद्धो नराणामिह
 जीवितोके Spr. (II) 3518. — 5) न परम् — घ्रपि nicht nur — sondern
 auch KATHĀS. 2, 82, 33, 138. न परम् — पावत् nicht nur — sondern
 sogar auch s. u. पावत् 2) g).
 परमद् m. die äusserste Stufe des Rausches (bei welcher alle drei
 Humores theilhaftig sind) ÇARĀṆG. SĀMĀH. 1, 7, 27.
 परमकंस auch die Weltseele; s. u. कंस 1) c).
 परसवर्षाभि mit dem nachfolgenden Laute homogen werden: भूत् PAT.